

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010271
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4424010271.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní obžalovanej C. D., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.04.2025, sp.zn. 2T/27/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 1. októbra 2025, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaní:

1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E.,
F. G. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV
a ÚVTOS Nitra,

2/ C. D., nar. XX.XX.XXXX v H. I.,
trvale bytom J. G. XX, prechodne bez
prihlásenia bytom E., K. L. X,

s ú v i n n í, ž e

dňa 28.07.2023 v ranných hodinách obžalovaný A. B., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovanou C. D., vyhľadal v meste E. poškodeného M. J. a následne sa na čerpacej stanici N. pri železničnej stanici v E. stretli aj spolu s obžalovanou C. D. a žiadali poškodeného M. J., aby v konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ v Nových Zámkoch pod ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX L., v trestnej veci obvineného P. D., v ktorej mal M. J. procesné postavenie svedka – poškodeného, zmenil svoju svedeckú výpoveď, v ktorej vypovedal proti obvinenému P. D. s tým, že pokiaľ bude ako svedok vypovedať dobre, v prospech obvineného P. D. a robiť to, čo oni chcú, dajú mu peniaze a zlato, poškodený s požiadavkami obžalovaných súhlasil, za týmto účelom obžalovaní A. B. a C. D. dali poškodenému finančnú hotovosť 40,-Eur, následne sa presunuli do mesta Q. R., kde obžalovaní A. B. a C. D. za týmto účelom prikázali poškodenému, aby išiel za vyšetrovateľom PZ a zmenil svoju výpoveď v prospech obvineného P. D., avšak potom, ako vyšetrovateľ PZ poškodeného dňa 28.07.2023 o 09.00 hod. nevypočul, rozhodli sa obžalovaní A. B. a C. D. za týmto účelom zabezpečiť list poškodeného s nepravdivým obsahom, ktorým poškodený M. J. vyviní obvineného P. D. v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX L., za týmto účelom sa presunuli do obce J. Q. S., kde pred obecným úradom poškodenému obaja obžalovaní obsah listu nadiktovali, následne zabezpečili prepísanie tohto listu družkou obžalovaného A. B., takto prepísaný list potom bez vedomia

poškodeného doplnili o ďalšie nepravdivé skutočnosti a následne ho dňa 02.08.2023 obžalovaní dali podpísať poškodenému, poškodený si na pokyn obžalovaných dal overiť svoj podpis na tomto liste dňa 02.08.2023 na notárskom úrade v E. a odoslal ho na Odbor kriminálnej polície OR PZ v Q. R., pričom v nasledujúcich dňoch obžalovaní A. B. a C. D. pravidelne telefonicky kontaktovali poškodeného M. J. za účelom zistenia, či už bol kontaktovaný políciou ohľadne jeho výsluchu s tým, že na výsluch pôjde vtedy, keď mu to oni povedia a usmerňovali ho v účasti na úkonoch trestného konania, pričom dňa 26.10.2023 v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX na Odbore kriminálnej polície OR PZ Q. R. poškodený M. J. v procesnom postavení svedka vypovedal nepravdivo, v prospech obvineného P. D. tak, ako ho predtým inštruovali obžalovaní a v tejto výpovedi uviedol: ... „nie je pravda to, že P. mal pri sebe nôž“, na otázku, či na neho P. D. fyzicky zaútočil dňa XX.XX.XXXX, uviedol: „nie, iba do mňa slovné zapáral“, a na otázku, či sa mu P. vyhrážal zabitím alebo iným ublížením na zdraví uviedol: „nie“. Obžalovaná C. D. v ranných hodinách dňa XX.XX.XXXX poškodeného a jeho družku vyzdvihla v mieste ich bydliska v obci B. a počas spoločnej cesty taxíkom na tento výsluch poškodeného do Q. R. obžalovaná C. D. opakovane hovorila poškodenému, že musí vypovedať v prospech obvineného P. D.. Následne sa poškodený dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. nedostavil na predvolanie na jeho ďalší plánovaný výsluch ako svedka na Odbore kriminálnej polície OR PZ v Q. R. v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX, pretože mu obžalovaná C. D. prikázala, aby meškal, pričom obžalovaná C. D. mala prístup k profilu poškodeného v aplikácii T. a I., nakoľko spolu s obžalovaným A. B. v presne nezistený deň v polovici mesiaca október 2023 zobrali na ubytovni v E. poškodenému jeho mobilný telefón značky S., prostredníctvom, ktorého obžalovaná C. D. poškodeného kontrolovala, pričom v období od XX.XX.XXXX do 27.11.2023 obžalovaná C. D. poskytla poškodenému M. J. aj ďalšie finančné prostriedky vo výške 130,- Eur bankovými prevodmi na účet družky poškodeného a presne nezistené množstvo finančných prostriedkov v hotovosti,

t e d a :

obžalovaní A. B. a C. D.

- naviedli iného, aby v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a spáchali taký čin z osobitného motívu – v úmysle zakryť iný trestný čin

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaní A. B. a C. D.

- návod na trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona k § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c/ Trestného zákona.

Z a t o s a i m u k l a d á :

obžalovanému A. B.

Podľa 346 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovanej C. D.

Podľa 346 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní A. B. a C. D. uznaní vinnými zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno e/ Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „dňa XX.XX.XXXX v ranných hodinách obžalovaný A. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovanou C. D., vyhľadal v meste E. poškodeného M. J., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q. S. G. XXX v súvislosti s trestnou vecou obvineného P. D., v tom čase vedenej na Odbore kriminálnej polície OR PZ v Q. R. pod ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX L., v ktorej mal M. J. procesné postavenie svedka - poškodeného, a povedal mu, aby išiel s ním, pretože to trestné oznámenie, ktoré podal v tej trestnej veci, nie je veľmi dobré, následne sa obaja presunuli na čerpaciu stanicu N. pri železničnej stanici v E., kde sa stretli s obžalovanou C. D. a kde obaja obžalovaní povedali poškodenému, že musí zmeniť svoju svedeckú výpoveď v uvedenej trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX L., v ktorej vypovedal proti obvinenému P. D. s tým, že pokiaľ bude ako svedok vypovedať dobre, v prospech obvineného P. D. a robiť to, čo oni chcú, dajú mu peniaze a zlato, v opačnom prípade ho zbijú, zabijú a zabijú celú jeho rodinu, čo vyvolalo v poškodenom strach a preto s požiadavkami obžalovaných súhlasil, obžalovaní A. B. a C. D. dali poškodenému finančnú hotovosť 40,-Eur a následne sa presunuli do mesta Q. R., kde obžalovaní A. B. a C. D. prikázali poškodenému, aby išiel za vyšetrovateľom PZ a zmenil svoju výpoveď v prospech obvineného P. D., avšak potom, ako vyšetrovateľ PZ poškodeného dňa XX.XX.XXXX o XX.XX. hod. nevypočul, rozhodli sa obžalovaní A. B. a C. D. zabezpečiť list poškodeného s nepravdivým obsahom, ktorým poškodený M. J. vyviní obvineného P. D. v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX L., za týmto účelom sa presunuli do obce J. Q. S., kde pred obecným úradom poškodenému obaja obžalovaní obsah listu nadiktovali, následne zabezpečili prepísanie tohto listu družkou obžalovaného A. B., takto prepísaný list potom bez vedomia poškodeného doplnili o ďalšie nepravdivé skutočnosti a následne ho dňa XX.XX.XXXX obžalovaní dali podpísať poškodenému, poškodený si na pokyn obžalovaných dal overiť svoj podpis na tomto liste dňa XX.XX.XXXX na notárskom úrade v E. a následne odoslal na Odbor kriminálnej polície OR PZ v Q. R., pričom v nasledujúcich dňoch obžalovaní A. B. a C. D. pravidelne telefonicky kontaktovali poškodeného M. J. za účelom zistenia, či už bol kontaktovaný políciou ohľadne jeho výsluchu s tým, že na výsluch pôjde vtedy, keď mu to oni povedia a usmerňovali ho v účasti na úkonoch trestného konania, pričom dňa 26.10.2023 v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX na Odbore kriminálnej polície OR PZ Q. R. poškodený M. J. ako svedok vypovedal nepravdivo v prospech obvineného P. D., tak ako ho predtým inštruovali obžalovaní a tiež potom, ako obžalovaná C. D. v ranných hodinách dňa 26.10.2023 poškodeného a jeho družku vyzdvihla v mieste ich bydliska v obci B. a počas spoločnej cesty taxíkom na tento výsluch poškodeného do Q. R. obžalovaná C. D. opakovane hovorila poškodenému, že musí vypovedať v prospech obvineného P. D., následne sa poškodený dňa XX.XX.XXXX o XX.XX. hod. nedostavil na predvolanie na jeho ďalší plánovaný výsluch ako svedka na Odbore kriminálnej polície OR PZ U. Q. R. v trestnej veci ČVS:O./X-XXX-XX-XXXX, pretože mu obžalovaná C. D. prikázala, aby meškal, pričom obžalovaná C. D. mala prístup k profilu poškodeného v aplikácii T. a I., nakoľko spolu s obžalovaným A. B. v presne nezistený deň v polovici mesiaca október 2023 zobrali na ubytovni v E. poškodenému jeho mobilný telefón značky S., prostredníctvom, ktorého obžalovaná C. D. poškodeného kontrolovala, pričom v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX obžalovaná C. D. poskytla poškodenému M. J. aj ďalšie finančné prostriedky vo výške 130,- Eur bankovými prevodmi na účet družky poškodeného a presne nezistené množstvo finančných prostriedkov v hotovosti“.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanej C. D. bol podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 4 roky, na výkon ktorého bola podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podali odvolanie obaja obžalovaní, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný A. B. v dôvodoch odvolania namieta tvrdenia uvedené v rozsudku súdu I. stupňa, uvádza, že poškodeného iniciatívne nevyhľadal, v tejto súvislosti poukazuje na rozporné tvrdenia poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní tvrdil, že sa mu mal vyhrážať po skončení výsluchu, keď ho C. D. mala brať domov taxíkom. Pokiaľ by aj takéto slová od neho odzneli, išlo by o vyhrážky po výsluchu. Upriamil pozornosť na rozporuplné vyjadrenia poškodeného, ktorý za každým vypovedal inak. Poškodený sám svoje tvrdenia vyvracala a miestami jeho výpovede až navodzovali dojem, že sa snažil svojimi odpoveďami zveličiť ich konanie. Pri konfrontovaní poškodeného, aké vyhrážky odzneli, odpovedal poškodený len vo veľmi všeobecnej rovine a niekoľkokrát dokonca uviedol, že sa mu nemal vyhrážať, že voči nemu len vystupoval ráznejšie, resp. mal ho siliť. Pokiaľ ide o výpisy z hovorov, z týchto je možné jednoznačne vyvodit' záver, že poškodený z nich nemal strach, chcel mať z vecí majetkový prospech a nesúhlasí s tvrdením súdu I. stupňa, že list spísaný v J. Q. S. mal byť prepísaný bez vedomia poškodeného. Nemožno v tomto smere uverit' tvrdeniam poškodeného, pretože podpis na liste, ktorý bol zaslaný vyšetrovateľovi, bol overený notárom a poškodený musel vedieť, koľko strán má list a mohol sa s jeho obsahom oboznámiť. Poukázal na zásadu náležitosti zistenia skutkového stavu, rozhodnutie R 46/1963, článok 46 odsek 1 Ústavy SR a článok 6 odsek 1 Dohovoru. K uloženému trestu odňatia slobody uviedol, že trest považuje za neprimerane prísny, súd mal vziať do úvahy aj ustanovenie § 33a odsek 3 Trestného zákona. Súd mohol uložiť aj trest domáceho väzenia pri splnení podmienok § 53 Trestného zákona a v danom prípade prichádzal do úvahy aj podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal na svoje rodinné pomery, starostlivosť o neplnoleté deti a zlý zdravotný stav svojej družky a dcéry. Navrhol, po zrušení napadnutého rozsudku, vrátiť vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne uloženie iného druhu trestu.

Obžalovaná C. D. v dôvodoch odvolania primárne zdôraznila skutočnosť, že súd I. stupňa modifikoval skutkovú vetu, keď zo skutkovej vety obžaloby vyňal tvrdenie, že súčasťou skupiny ľudí, ktorí sa mali poškodenému vyhrážať, bol aj muž s prezývkou „R.“, o ktorom bolo ustálené, že ide o svedka I. Q., ktorý sa dokonca ako prvý mal poškodenému vyhrážať zabitím celej rodiny. V súhrne obžalovaná v tejto súvislosti namietla, že prečo súd výpovede poškodeného nehodnotil neizolovane aj v súvislosti s prehratými hovorami o telefonických hovoroch I. Q. a to najmä s prehratým hovorom zo dňa 28.07.2023, kde žiadne vyhrážky neodznali a vytkla súdu I. stupňa, že si z výpovedí poškodeného „povyberal“ len to, čo zapadalo do kontextu skutku, ktorý dokonca aj upravil, aby reagoval na vykonané dokazovanie. Nevedno prečo práve z dôvodov, pre ktoré upravil skutkovú vetu, naďalej mal za to, že obžalovaní mali predniesť vyhrážky poškodeného dňa 28.07.2023, teda že vtedy malo dôjsť k spáchaniu skutku, pretože tieto dôvody vyvracajú existenciu tej najpodstatnejšej skutkovej okolnosti a to vyslovenia vyhrážok poškodenému dňa 28.07.2023 na čerpacej stanici v E., ktoré mal podľa tej z výpovedí poškodeného, ktorej sa súd rozhodol uverit', prvotne predniesť I. Q. a obžalovaní ich mali len zopakovať. Zdôraznila zásadu in dubio pro reo a uviedla, že najpodstatnejším dôkazom je výpoveď poškodeného, resp. jeho výpovede, ktoré sú vo vzťahu k tej najpodstatnejšej skutkovej okolnosti diametrálne odlišné, pričom dané vyvracajú aj objektívne dôkazy v podobe nahrávok telefonických hovorov a za tohto stavu je mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť vyhodnotenie dôkazov, najmä výpovede poškodeného tak, ako to urobil súd v napadnutom rozsudku. Ďalej v dôvodoch odvolania napadla procesné pochybenia OČTK a to ustanovení § 122 odsek 1 Trestného poriadku, keď absentuje vo výsluchu A. B. z 01.12.2023 na strane druhej tohto výsluchu jeho podpis a preto nemala byť táto výpoveď na hlavnom pojednávaní prečítaná v zmysle § 258 odsek 4 Trestného poriadku, v postupe pri vydaní uznesenia o príbratí znalca zo 06.02.2024, keď mu bolo odopreté právo podať proti tomuto uzneseniu sťažnosť, porušenie ustanovenia § 28 odsek 3 Trestného poriadku pri prevzatí prekladateľky z jazyka rómskeho, pri použití znaleckého posudku z odboru psychológie č. 40/2023 znalkyne B. D. J., ktorý bol vypracovaný v inom trestnom konaní. Uviedla, že bola uznaná vinnou len na základe výpovede poškodeného, ktorého výpovede sú nevieryhodné a zmätočné, pretože sa v podstatných okolnostiach líšia a to nielen od jeho výpovedí v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom, pričom v tejto súvislosti citovala z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2025 a v tomto kontexte zdôraznila Nález Ústavného súdu Českej republiky č. 520/2016 týkajúci sa situácie, keď ide o tzv. „tvrdenie proti tvrdeniu“. Súd I. stupňa nedostatočne objasnil vec a neexistuje spoľahlivý záver, že skutok sa stal tak, ako je vymedzený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Poukázala na uznesenie NS SR z 15.12.2015, sp. zn. 6To/5/2015. Nie je jej povinnosťou dokazovať svoju nevinu a v prípade, ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti o tom, či sa žalovaného skutku dopustila, je ich potrebné vykladať v jej prospech. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejné zasadnutie krajského súdu bola obžalovaná C. D. riadne a včas upovedomená, lehotu na prípravu verejného zasadnutia mala zachovanú, na verejné zasadnutie sa nedostavila a prostredníctvom svojich obhajcov predložila súdu písomnú žiadosť z 24.09.2025 o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti a krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej C. D..

Obhajkyňa obžalovaného A. B. zotrvala na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a navrhla vrátiť vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne rozhodnúť postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku v súlade s petitom písomných dôvodov odvolania obžalovaného. Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedla jeho obhajkyňa, uviedol, že je mu najlepšie byť doma s rodinou a chcel by mať trest s náramkom.

Obhajcovia obžalovanej C. D. na verejnom zasadnutí zotrvali na dôvodoch podaného odvolania a uviedli, že jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď poškodeného, ktorý je síce dôkazom priamym, avšak subjektívnym a produkované dôkazy objektívne v podobe oboznámených nahrávok telefonických rozhovorov, ktoré preukazujú rozhodné skutočnosti a vyvíňujú tvrdenia rozsudku. Navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť obžalovanú spod obžaloby, alternatívne vrátiť vec súdu I. stupňa nové konanie a rozhodnutie.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považujem za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, ako tak vo vzťahu obžalovanej D., tak aj vo vzťahu k obžalovanému B.. Uviedla, že I. stupňový súd náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy zákonným spôsobom vyhodnotil tak jednotlivo, ako vo vzájomných súvislostiach, na podklade čoho dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom o vine obžalovaných v 1/ a 2/ rade. Dôsledne sa vysporiadal s obranou obžalovaných, pričom zhodnotením dôkazov tak, ako sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa v plnom rozsahu stotožnila. V prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom v tejto trestnej veci nedošlo k takým procesným pochybeniam, ktorými by došlo k porušeniu práva obvinených na obhajobu tak, ako je namietané v podanom odvolaní obžalovanej D.. Pokiaľ ide o výroky o treste uložené obžalovaným, tieto s poukazom na povahu a závažnosť prejednávaneho skutku i osoby samotných obžalovaných, považuje skôr za tresty mierne. Z týchto dôvodov odvolania oboch obžalovaných nepovažuje za dôvodné a navrhla ich ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami podaného preskúmal krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, z akých sa zrušenia napadnutého rozsudku obžalovaní domáhajú.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybne preukázané skutkové zistenia jednak v skutkovej vete obžaloby a jednak v skutkovej vete napadnutého rozsudku a to, že obžalovaní dňa 28.07.2023 po predchádzajúcej dohode, po tom, ako obžalovaný A. B. vyhľadal poškodeného, spoločne sa stretli aj s obžalovanou D. a títo od poškodeného žiadali, aby v konaní popísanom v skutkovej vete v trestnej veci v tom čase obvineného P. D., v ktorej mal poškodený taktiež procesné postavenie svedka – poškodeného, zmenil svoju svedeckú výpoveď, v ktorej vypovedal proti obvinenému P. D.. Obsahom žiadosti obžalovaných na zmenu výpovede poškodeného bola žiadosť, aby vypovedal v prospech obvineného v tomto konaní a pokiaľ bude vypovedať dobre a robiť to, čo oni chcú, za zmenu tejto výpovede ho odmenia. Na základe tejto žiadosti poškodený skutočne v trestnom konaní

popísanom v skutkovej vete zmenil svoju výpoveď v prospech obvineného P. D. a to konkrétne dňa 26.10.2023 a to na základe inštrukcií práve obžalovaných, pričom takejto zmene výpovede poškodeného predchádzal list poškodeného, ktorého vyhotovenia zabezpečili práve obžalovaní. Išlo o list s nepravdivým obsahom, v ktorom poškodený vyvíňoval obvineného P. D. v danej trestnej veci. Obsah tohto listu mu nadiktovali, doplnili bez vedomia poškodeného o ďalšie nepravdivé skutočnosti, dali ho podpísať poškodenému a poškodený si podpis na tomto liste dal overiť na notárskom úrade a odoslal ho na políciu k danej trestnej veci. Okrem daného obžalovaní pravidelne kontaktovali poškodeného za účelom informácií ohľadne jeho výsluchu a usmerňovali ho, ako má vypovedať. Za týmto účelom boli poškodenému poskytnuté obžalovanou C. D. finančné prostriedky. Tieto skutkové zistenia sú bez dôvodných pochybností preukázané predovšetkým výpoveďou poškodeného a v neposlednom rade aj výpoveďami obžalovaných, ktorí síce popreli, že by poškodeného na zmenu výpovede nejakým spôsobom navádzali, alebo o zmenu žiadali. Nepopreli však stretnutia s poškodeným za účelom zmeny jeho výpovede, napísanie listu na políciu a obžalovaná D. nepoprela ani tvrdenia poškodeného, že poškodeného za účelom zmeny jeho výpovede doprevádzala na políciu. Táto skutočnosť je taktiež preukázaná obsahom komunikácie, ktorú predložil poškodený s obžalovanou C. D., z obsahu ktorej je zjavné, že poškodený obžalovanú informoval o úkonoch daného trestného konania, o tom, že sa dohadovali o vzájomných stretnutiach a taktiež aj o finančnej odmene. Z obsahu spisového materiálu je zjavná aj zmena výpovede poškodeného v trestnej veci obvineného P. D. a taktiež aj zaslanie listu, ktorý podpísal poškodený a v ktorom obvineného P. D. vyvíňoval. Dané skutočnosti korešpondujú aj s obsahom telefonických hovorov vykonaných medzi svedkom I. Q. a obžalovanou D., z obsahu ktorých vyplýva, že vzájomne riešili zmenu výpovede poškodeného v trestnom konaní obvineného P. D. a ktoré súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne popísal, pričom tieto skutočnosti sú zjavné aj z obsahu telefonických hovorov, ktoré predchádzali práve udalostiam dňa 28.07.2023, keď obžalovaní kontaktovali poškodeného za účelom zmeny výpovede. Súd I. stupňa správne pri vyhodnotení vykonaných dôkazov poukázal na rozpory vo výpovedi obžalovaného A. B. a na rozpory medzi výpoveďami oboch obžalovaných a to konkrétne ohľadne napísania listu poškodeným a predovšetkým súd I. stupňa správne zdôraznil, že z obsahu telefonického hovoru medzi obžalovanou D. a I. Q. z 31.07.2023 a z 01.08.2023, obsahom ktorých je ich komunikácia práve o prepísaní daného listu družkou obžalovaného Q. B., vybavenie nového občianskeho preukazu poškodenému, čo zodpovedá aj listinným dôkazom z príslušného oddelenia polície, kde si poškodený nový občiansky preukaz vybavil práve za aktívnej účasti obžalovanej D.. Tieto dôkazy vo svojom súhrne, napriek rozporom vo výpovediach samotného poškodeného, pričom súd podotýka, že poškodený vo vzťahu k nátlaku oboch obžalovaných, k obsahom ich vzájomných stretnutí, k ich žiadosti na zmenu výpovede, k napísaniu listu vypovedal konzistentne a bez podstatných rozporov. Správne súd I. stupňa vyhodnotil obsah telefonických rozhovorov, ktoré predchádzali vyhľadaniu poškodeného, keď z týchto vyplýva, že obžalovaná C. D. zisťovala identitu poškodeného, riešila spôsob kontaktu na neho prostredníctvom ďalšej osoby a riešili aj situáciu, že poškodený príde na súd a povie, že mu bola nahradená škoda. Súd I. stupňa správne poukázal na to, že obsah listu, ktorý podpísal poškodený a zaslal na políciu a jeho doplnenie nebolo rozhodnutím samotného poškodeného, pretože práve v kontexte s aktivitou samotných obžalovaných, keď títo spoločne a taktiež aj spoločne so svedkom I. Q. prostredníctvom telefonických hovorov s obžalovanou D., konzultovali najvhodnejšiu formuláciu listu poškodeného a súčasne sa obávali, že poškodený sa bude obávať následkov krivého obvinenia a povie „pravdu“. Tieto skutočnosti vyplývajú práve z obsahu telefonických rozhovorov a potvrdzujú vierohodnosť výpovedí práve poškodeného o forme kontaktu obžalovaných s ním, ich nátlaku na zmenu výpovede v prospech obvineného P. D.. Dané skutočnosti potvrdzuje aj výpoveď svedkyne Q. U. – družky poškodeného, ktorá potvrdila, že obžalovaná D. opakovane kontaktovala poškodeného v súvislosti s jeho výpoveďami na polícii, obžalovaná D. inštruovala poškodeného ako má ísť na políciu, dokonca navrhla, aby políciu do Q. R. išla aj svedkyňa, cestovali spolu taxíkom, obžalovaná počas cesty inštruovala poškodeného ohľadne jeho výpovede, obžalovaná kontaktovala dokonca aj jej príbuzných a jej osobne adresovala vyhrážky, že ak nebudú robiť, čo ona, zoberie im dieťa tak, tak ako oni zobrali dieťa jej. Z týchto skutočností v ich súhrne vyplýva záver, že zmena výpovede poškodeného v konaní vedenom proti P. D. v procesnom postavení svedka, konkrétne dňa 26.10.2023, obsah listu podpísaný poškodeným a zaslaný v danej trestnej veci nebol slobodným a výlučným rozhodnutím poškodeného, ale na dané konanie bol navedený práve obžalovanými a to konaním popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaní na poškodeného vyvíjali pomerne intenzívny nátlak za účelom zmeny jeho výpovede v trestnom konaní vedenom proti obvinenému P. D., ktorý je synom práve obžalovanej C. D. a svedka I. Q., a teda konaniu obžalovanej zodpovedá aj motivácia, ktorú mala práve na zmene výpovede poškodeného a takúto zmenu výpovede v prospech obvineného P. D. v inom trestnom konaní

u poškodeného aj dosiahli spôsobom popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku. Konanie oboch obžalovaných bolo vedené úmyslom dosiahnuť zmenu výpovede poškodeného v trestnom konaní a to o podstatné okolnosti týkajúce sa tohto konania, t.j. o konkrétnej trestnej činnosti obvineného P. D. v danom konaní. V tejto súvislosti sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje s právnymi úvahami súdu I. stupňa, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Krajský súd sa však stotožňuje s úvahami odvolateľov, že tvrdenia poškodeného ohľadne nátlaku na zmenu jeho výpovede vo forme vyhrážok o ujme na zdraví a živote, neboli preukázané. Poškodený síce vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaní mu uviedli, že pokiaľ nebude vypovedať tak, ako oni chcú, vyhrážali sa mu ujmu na zdraví a živote a taktiež celej jeho rodine, avšak v ďalších výpovediach ohľadne týchto konkrétnych vyhrážok vypovedal veľmi zmätočne, nejasne a ohľadne týchto tvrdení si rozporoval vo výpovediach na hlavných pojednávaniach, dokonca aj v rámci jednej výpovede. Poškodený vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dokonca tvrdil, že konkrétne pred danými vyhrážkami ujmu na živote a na zdraví, mal mať telefonický rozhovor s osobou pod prezývkou „Zlato“, ktorý bol identifikovaný ako I. Q.. Práve táto skutočnosť však bola objektívnym dôkazom, a to prepisom nahrávok telefonických hovorov svedka I. Q., ktoré boli nahrávané zo zákona v zmysle príslušných ustanovení zákona o výkone trestu odňatia slobody, vyvrátená. Z týchto dôvodov preto krajský súd zistil, tak ako už vyššie uviedol, že obžalovaní síce vyvíjali intenzívny nátlak na poškodeného za účelom zmeny jeho výpovede v procesnom postavení svedka v inom trestnom konaní a dosiahli tak jednak zmenu výpovede poškodeného a jednak podpísanie listu poškodeným, ktorý následne zaslali príslušným orgánom činným v trestnom konaní, v ktorom boli taktiež popísané okolnosti majúce podstatný význam pre trestné konanie vedené proti obvinenému P. D., avšak bez dôvodných pochybností nebolo preukázané, že tento nátlak a návod na zmenu výpovede poškodeného bolo spojený s konkrétnymi vyhrážkami o ujme na zdraví a živote jemu samotnému alebo jeho rodine.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie vyjadrení obžalovanej D. družke poškodeného, tieto síce podľa svedeckej výpovede družky poškodeného Q. U. obsahovali konkrétne vyhrážky, avšak podľa skutkových zistení tak obžaloby ako aj súdu I. stupňa, obžalovaným dávali za zavinenie, že konkrétne vyjadrenia týkajúce sa ujmy na zdraví a na živote poškodenému mali predchádzať práve jeho konaniu 28.07.2023 a nie v nasledujúcich dňoch.

Z týchto dôvodov preto krajský súd považoval odvolacie námietky, týkajúce sa nátlaku obžalovaných na poškodeného za účelom zmeny jeho výpovede v procesnom postavení poškodeného v konaní proti obvinenému P. D., za nedôvodné, pretože dôkazy, ktoré súd I. stupňa vyhodnocoval postupom podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a ktoré sú popísané v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, s poukazom aj na vyššie uvedené právne závery, odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaných na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané, pričom krajský súd na základe vyššie uvedených úvah považoval za dôvodné námietky obžalovaných týkajúce sa konkrétnych vyhrážok o ujme na zdraví a živote poškodenému a jeho rodine, ktoré mali predchádzať jeho konaniu popísanému v skutkovej vete tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku v celom rozsahu, podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uznal obžalovaných vinných zo spáchania návodu na trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona k § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku, pretože naviedli iného – poškodeného, aby v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a spáchali taký čin z osobitného motívu a to v úmysle zakryť iný trestný čin. Krajský súd v skutkovej vete tohto rozsudku uviedol, že obžalovaní naviedli poškodeného, aby v trestnom konaní vedenom na OR PZ v Q. R., tak ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorý mal v danom konaní procesné postavenie svedka, aby uviedol o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a to konkrétne o konaní obvineného P. D., ktorý sa dopustil trestného činu lúpeže v danom trestnom konaní, keď vo výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol nepravdu v podstatných okolnostiach týkajúcich sa zavinenia obvineného P. D., pričom obžalovaní spáchali takýto čin práve v úmysle zakryť iný trestný čin a to trestný čin obvineného P. D. v trestnom konaní popísanom v skutkovej vete tohto rozsudku.

Pri rozhodovaní o výroku o treste u oboch obžalovaných krajský súd postupoval podľa kritérií uvedených v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, u oboch obžalovaných prihliadol na spôsob spáchania

činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a ich osoby a možnosti ich nápravy a dospel k záveru, že v prípade obžalovaného A. B. nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť (všetky odsúdenia má obžalovaný zahladené) a preto mu postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe určenej ustanovením § 346 odsek 3 Trestného zákona, t.j. 3 až 8 rokov, a to na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 3 roky, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného, na ktorého sa síce hľadí ako na osobu, ktorá nebola odsúdená, avšak spôsob jeho doterajšieho života vylučuje uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, resp. uloženie alternatívneho druhu trestu. Pri ukladaní druhu trestu krajský súd zohľadnil aj následok trestného činu obžalovaného, keď obžalovaný svojím konaním významne narušil záujem, aby sa v trestnom konaní rozhodovalo na základe pravdivého a správne zisteného skutkového stavu veci a maril tak postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorých úlohou je bez dôvodných pochybností zistiť, či bol spáchaný trestný čin, zistiť jeho páchatel'a a uložiť mu podľa zákona trest a tým zabezpečiť aj práva poškodeného.

V prípade obžalovanej C. D. krajský súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, t.j. že už bola odsúdená za trestný čin, taktiež jej ukladal trest odňatia slobody postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a ukladal jej trest odňatia slobody taktiež na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, taktiež 3 roky, pričom uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom u obžalovanej vylučovala skutočnosť, že trestný čin spáchala v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/52/2020 a navyše krajský súd zdôrazňuje opätovne následok, ktorý bol trestným činom spôsobený tak, ako to už vyššie uviedol pri ukladaní trestu obžalovanému A. B..

Za splnenia kritérií uvedených v ustanovení § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona oboch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložené tresty považoval krajský súd za primerané a zodpovedajúce zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.